

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2626/24
3.7.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Радмиле Радић председника већа, Иване Марковић Радојевић и Снежане Марјановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... чији је пуномоћник Предраг Марић, адвокат из Београда, Булевар Зорана Ћинђића бр. 45в/9, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јелица Иковић, адвокат из Новог Београда, ул. Неде Спасојевић бр. 13-а/4, поштански фах 11177, Београд 53, П.Ф. 10, ради недопустивости извршења, одлучујући о жалби тужиле изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 2286/22 од 07.03.2024. године, исправљене решењем истог суда П 2286/22 од 26.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 3.7.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П 2286/22 од 07.03.2024. године, исправљене решењем истог суда П 2286/22 од 26.03.2024. године у делу става првог изреке тако што се **ДЕЛИМИЧНО УСВАЈА** тужбени захтев тужиле АА и **УТВРЂУЈЕ** да је недопуштено извршење одређено решењем о извршењу Првог основног суда у Београду Ив 18144/13 од 08.11.2013. године на 1/2 идеалног дела непокретности- породичној стамбеној згради у ... у ул. ...изграђене на кат парцели бр. ..., уписане у лист непокретности бр... КО ..., док се у преосталом делу, од досуђеног, до траженог, да се прогласи да је извршење на предмету извршења одређеног решењем о извршењу Првог основног суда у Београду И 18144/13 од 8.11.2013. године недопуштено на целој непокретности, породичној стамбеној згради у ... у ул. ... изграђене на кат парцели бр. ..., уписане у лист непокретности бр... КО ..., за још 1/2 идеалног дела непокретности- породичној стамбеној згради у ... у ул. ... изграђене на кат парцели бр. ..., уписане у лист непокретности бр... КО ..., **ОДБИЈА** као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка из става другог изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 2286/22 од 07.03.2024. године, исправљене решењем истог суда П 2286/22 од 26.03.2024. године, тако што свака странка сноси своје трошкове поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2286/22 од 07.03.2024. године, исправљене решењем истог суда П 2286/22 од 26.03.2024. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд прогласи да је извршење на предмету извршења одређеног решењем о извршењу Првог основног суда у Београду И 18144/13 од 8.11.2013. године недопуштено, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 396.562,50 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, тужилца је благовремено изјавила жалбу побијајући је у целости из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка није тражила.

Испитујући правилност пресуде на основу овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-др.закон), Апелациони суд је оценио да је жалба тужиле основана.

Приликом доношења побијане пресуде није учињена ниједна од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању по предлогу овде туженог ББ, као извршног повериоца, покренут је извршни поступак против ВВ, супруга овде тужиле, као извршног дужника, те је по овом предлогу донето решење о извршењу Првог основног суда у Београду И 18144/13 од 8.11.2013. године, којим је дозвољено извршење ради наплате износа од 60.000 евра на име главног дуга у динарској противвредности са законском затезном каматом од 13.6.2012. године до исплате, проценом и продајом непокретне имовине породичне стамбене зграде – куће (петособан стан двоетажни кроз приземље и спрат са гаражом) са земљиштем под зградом и уз зграду у ул. ... у ..., уписане у ЛН ..., постојеће на кат.парц. ... КО ..., на којој непокретности је ВВ уписан као искључиви власник. Дана 4.2.2014. године, у наведеном листу непокретности дозвољен је упис забележбе решења о извршењу И 18144/2013 од 8.11.2013. године. Поред наведене забележбе, на истој непокретности, дана 30.4.2012. године дозвољен је и упис извршне вансудске хипотеке, ради обезбеђења дуга у износу од 110.000 евра у корист повериоца NLB Banka a.d. Beograd, а дана 17.8.2012. године извршен је упис вансудске хипотеке другог реда у корист повериоца ГГ из ... на основу заложне изјаве заложног дужника ВВ, ради обезбеђења новчаног потраживања повериоца у износу од 45.000 евра. Након уписа забележбе решења о извршењу И 18144/13 од 8.11.2013. године у листу непокретности, овде тужилца је дана 21.8.2014. године поднела тужбу суду против њеног супруга, ВВ, извршног дужника из наведеног решења о извршењу, ради утврђења права својине по основу стицања у браку, тражећи да суд утврди да је она сувласник са 1/2 идеалног дела на непокретности која је предмет наведеног решења о извршењу И 18144/13 од

8.11.2013. године и по наведеној тужби Други основни суд у Београду је донео пресуду због пропуштања П 2778/14 од 23.10.2014. године којом је утврдио да је овде тужилац сувласник са уделом од 1/2 идеалног дела на породичној стамбеној згради у ... у ул. ..., изграђене на кат.парц. ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО ... Даље је утврђено да је у извршном поступку И 18144/13, овде тужилац, дана 16.3.2015. године изјавила приговор као треће лице, истичући да наведена породична стамбена зграда не може бити предмет извршног поступка, будући да је она власник са 1/2 идеалних делова на истој, позивајући се на пресуду због пропуштања П 2778/14 од 23.10.2014. године. Њен приговор је одбачен решењем Другог основног суда у Београду Ипи 26/15 од 4.5.2016. године, са образложењем да није учинила вероватним да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење. Супруг тужиле, ВВ, као извршни дужник, није оспорио право тужиле као трећег лица, јер се у приговору против наведеног решења о извршењу И 18144/13 од 8.11.2013. године, такође, позвао на пресуду због пропуштања од 23.10.2014. године. Даље је утврђено да је спровођење наведеног решења о извршењу поверено јавном извршитељу ... из Београда, решењем Другог основног суда у Београду од 20.2.2015. године, те да је након тога тужилац поднела тужбу суду у овој правној ствари дана 12.10.2015. године. Умеђувремену, током овог поступка, дана 16.11.2016. године, пред јавним бележником у форми јавнобележничког записа, овде тужилац је дала изјаву да је упозната и сагласна са свим правним радњама које је њен супруг ВВ предузео ради обезбеђења и намирења дуга према повериоцу NLB SRBIJA d.o.o. Beograd, те да је сагласна у погледу извршеног располагања непокретношћу стеченом у браку и уписом извршне вансудске хипотеке на: породичној стамбеној згради број 1, површине у габариту 103 м², гаражи број ..., корисне површине 23 м² и петособном стану двоетажном кроз приземље и спрат, све изграђено на кат.парц. ... и уписано у ЛН ... КО ... Након наведене изјаве, по основу закључака јавног извршитеља ... од 13.9.2017. и 10.10.2017. године, наведена непокретност је у целости предата у својину извршном повериоцу ДД, те је наложено РГЗ СКН Чукарица брисање свих уписаних терета и забележби које се односе на исту.

Из исказа тужиле датог у својству парничне странке, произилази да није знала да је њен супруг ВВ позајмио од овде туженог новчани износ од 60.000 евра, односно да није дала сагласност за узимање наведеног зајма од туженог, да је одбила да да потпис када је дошао тужилац преко адвоката да прода кућу. У том периоду није била запослена, а супруг је узимао новац зато што му је било потребно за фирму, и да за кућу никад није узимао новац. Из исказа туженог ББ, датог у својству парничне странке, произилази да је супругу тужиле ВВ позајмио 63.000 евра на месец дана ради ликвидности његове фирме, да је тај новац преузела ВВ ћерка ЋЋ, која је радила као књиговођа у очевој фирми. Навео је да супругу ВВ није упознао, али да му је из ВВ приче познато да имају троје деце. Из исказа сведока ВВ, супруга тужиле произилази да је од туженог позајмио новац са каматом од 5% месечно јер му је новац био потребан за улагање у његову фирму, имао је више продавница, на почетку је добро пословао, али је касније фирма запала у финансијске проблеме, па је од туженог позајмио новац ради ликвидности своје фирме. У том периоду живео са тужиљом, били су у браку и имали су складне односе и она није знала ништа око ове позајмице, док је њихова ћерка ЋЋ била упозната са позајмицом и знала је да је исто учињено за потребе његове фирме.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом

одредбе члана 187 став 1 Породичног закона, која прописује да за обавезе преузете ради подмирења потреба заједничког живота у браку, као и за обавезе које по закону терете оба супружника, одговарају супружници солидарно својом заједничком и посебном имовином, оценио да је тужила заједно са својим супругом ВВ солидарно одговорна за преузете обавезе из предметног уговора о зајму, а имајући у виду да је фирма, чији је власник био супруг тужиле, једно време била основни и једини извор прихода породичног домаћинства, с обзиром да тужила није била у радном односу, да је њен супруг, односно њихова породична фирма, дуговала новац и другим повериоцима, па полазећи од чињенице да је брак као заједница живота заснован на обостраном поштовању, разумевању и поверењу, као и чињенице да је за предметни зајам знала и њихова ћерка ЂЂ, закључио да је наведени зајам узет и ради подмирења потреба заједничког домаћинства, због чега је тужила морала бити упозната за наведено задуживање и да се сагласила са узимањем позајмљеног износа од ББ, због чега је одбио тужбени захтев.

Међутим, овакав закључак првостепеног суда не може се прихватити као правилан, јер је првостепени суд из правилно утврђеног чињеничног стања извео погрешан закључак, те погрешно применио материјално право из одредбе члана 187 став 1 Породичног закона.

Одредбом члана 50 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр. 31/2011, 99/2011), важећег у тренутку покретања извршног поступка Првог основног суда у Београду И 18144/13 од 8.11.2013. године, прописано је да лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење, може све до окончања извршног поступка да изјави приговор судији, којим тражи да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним; ако извршитељ спроводи извршење, судија приговор доставља и њему. Одредбом члана 50 став 2 истог Закона, прописано је да судија приговор доставља извршном повериоцу и извршном дужнику и позива их да се у року од пет радних дана од дана достављања изјасне. Одредбом члана 50 став 3 истог Закона, прописано је да ће судија решењем одбацити приговор ако треће лице не учини вероватним да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење. Одредбом члана 50 став 4 истог Закона, прописано је да судија може током целог поступка треће лице, чије право оцени вероватним, а које је извршни поверилац оспорио или се о њему није изјаснио, решењем да, упути да у року од 15 дана од дана достављања решења против извршног повериоца, покрене парнични поступак ради проглашења да је извршење на том предмету недопуштено.

Одредбама члана 231 ЗПП, прописано је да ако суд на основу изведених доказа (члан 8) не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, о постојању чињенице примениће правила о терету доказивања. Странка која тврди да има неко право, сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остваривање права, ако законом није другачије прописано. Странка која оспорава постојање неког права, сноси терет доказивања чињенице која је спречила настанак или остваривање права или услед које је право престало да постоји, ако законом није другачије прописано.

Правило о терету доказивања које је формулисано у одредби члана 231 ЗПП, представља посебно предвиђени метод који судија, после завршеног доказног поступка и слободне оцене доказа треба да користи да би закључио да ли постоје или не постоје

битне чињенице. Ово правило у објективном смислу је формулисано и конкретизовано са циљем да се оствари дужност надлежног суда да пружи заштиту, односно да се осигура право странке на приступ суду као део права на правично суђење прокламовано чланом 6 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода ("Сл. лист СЦГ" – Међународни уговори, бр. 9/03, 5/05, 7/05, "Сл. гласник РС – Међ. уговори", бр. 12/10, 10/15). До примене правила о терету доказивања не долази кад суду стоји на располагању довољно доказних средстава и кад он, помоћу њих, може да се увери у истинитост или неистинитост изнесених чињеничних навода, већ значај овог правила долази до изражаја тек кад суд на основу расположивих доказних средстава не може да формира уверење о истинитости правно релевантне чињенице.

Наиме, суштина тужбе за утврђење недопустивости извршења сходно одредбама члана 50 Закона о извршењу и обезбеђењу, је у томе да треће лице које је изјавило приговор у извршном поступку и након тога покренуло парнични поступак, докаже да има неко право које спречава извршење на одређеној имовини. Тужила је током овог поступка тврдила да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење и на ту околност доставила правноснажну пресуду због пропуштања Другог основног суда у Београду П 2778/14 од 23.10.2014. године којом је утврђено да је овде тужила сувласник са уделом од 1/2 идеалног дела на породичној стамбеној згради у ... у ул. ..., изграђене на кат.парц. ..., уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., те је тврдила да је тужени позајмио њеном супругу износ од 63.000 евра за његову фирму, а не за потребе њиховог заједничког домаћинства, да није била упозната са наведеном позајмицом, и није имала сазнања о пословању фирме, док је тужени тврдио да је позајмљени износ дат за потребе заједничког домаћинства тужиле и њеног супруга ВВ, те је по оцени овог суда, терет доказивања ове чињенице, био на туженом.

По оцени Апелационог суда првостепени суд је из потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања извео погрешан закључак да је наведена позајмица узета ради подмирења потребе заједничког домаћинства, а ово стога, што тужени, на коме је био терет доказивања у смислу цитиране одредбе члана 231 ЗПП, у вези са чланом 187 ПЗ, исто није доказао, већ како је то и сам тужени изјавио у свом страначком исказу, новац позајмио супругу тужиле, за улагање у његову фирму, а ради ликвидности те фирме и да је тај новац преузела њихова ћерка ЂЂ, која је била књиговођа у тој фирми, и за које обавезе не одговара тужила својом имовином, (1/2 предметне непокретности утврђене по основу брачне тековине), већ само њен супруг ВВ својом имовином, те је тужила доказала да има право које спречава извршење на одређеној имовини.

Стога је овај суд преиначио одлуку у делу става првог изреке, тако што је утврдио да је недопуштено извршење на 1/2 идеалног дела непокретности- породичној стамбеној згради у ... у ул. ... изграђене на кат парцели бр. ..., уписане у лист непокретности бр... КО ... У преосталом делу тужбеног захтева којим је тражила да суд утврди да недопуштено извршења на целокупној непокретности која је предмет извршења у извршном поступку Првог основног суда у Београду И 18144/13, овај суд је одбио тужбени захтев од досуђеног до траженог за још 1/2 предметне непокретности, а имајући у виду да је тужила сувласник само на 1/2 непокретности које су предмет извршења, а на основу правноснажне пресуде због пропуштања Другог основног суда у Београду П 2778/14 од 23.10.2014. године, то не може да се утврђује да је извршење недопуштенои на другог половини предметне непокретности

јер иста припада њеном супругу ВВ.

Са свега изложеног, одлучено је као у ставу првом изреке, на основу овлашћења из члана 394 тачка 4 ЗПП.

С обзиром на исход спора и постигнути успех странака, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке, у смислу члана 153 став 2 ЗПП, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка, па је применом одредбе члана 401 став 3 ЗПП, донета одлука као у ставу другом изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Радмила Радић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић